

AZ IGAZI VILÁGOSSÁG

2017. március 19.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A mai napon az Ige világosságáról szeretnék röviden szólni. Az Úr Jézus Krisztus akaratában van ez az üzenet, és megpróbálunk ma egy kicsit beletekinteni Istennek abba az akaratába, hogy mit is jelentett ki akkor, amikor az 1Mózes 1. fejezetében, látván a sötétséget megparancsolta, hogy legyen világosság. Akaratának az első megjelenési formája volt, hogy a sötétség helyett legyen világosság. Ahogy szólt, hogy legyen világosság, úgy lett is világosság. Ezt a Teremtés könyvében olvashatjuk.

Isten egy szellemi világosságot is kíván nekünk adni itt a földön. Egy szellemi világosságot hozott el az Ő egyszülött Fiában a földre, ahogy ezt elénk tárja a Szentírás is a János evangéliumban. Az Igébe fogunk egy kicsit belemélyedni úgy, hogy a szívetek talaja elő van készítve a gyönyörű imádatok által. Be kell csak fogadni az Igéket, és nagy öröm lesz, amikor az Ige világosságot hoz a szívünkbe, mert erre küldte el Isten.

JÁNOS 1,4–5. 9.

4. Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága;

Isten lényegi valója, az Ő élete a világosságban nyilvánul meg. Mert ezt az életet Jézus hozta el nekünk, és ebben az életben jelen van az Ő világossága. Ezt írja itt az Ige. Nagyon fontos, hogy jobban feldolgozzuk a szívünkben, hogy ez a világosság nekünk adatott, hogy soha ne tévelyegjünk, és soha ne járjunk félhomályban, sötétségben, mert nem ez az örökségünk, hanem a világosság a mi örökségünk. Amikor Jézust elküldte Isten, akkor az volt az Ő akaratában, hogy az Ő világosságában járjunk.

5. És a világosság a sötétségben fénylik, a sötétség azonban nem keríthette hatalmába azt.

Ez az egyik hatalmas tulajdonsága a világosságnak, hogy ha sötétség van az életünkben, vagy az ellenség támadásai, vagy bizonytalanság, vagy tehetetlenség, vagy a sötétség erejének bármilyen gonosz szándéka venne körül minket, akkor ez a világosság, amit Jézus hozott nekünk, behatol a sötétségbe. A világosság a sötétségben fénylik. Ez az egyik tulajdonsága a világosságnak, hogy a sötétség felett hatalmat vesz, és átragyog a sötétségen. Elnyeli a sötétséget. A világosság erősebb, a jó győzi le a gonoszt. A világosság nyeli el a sötétséget, és a sötétség nem keríthette hatalmába azt.

Ahol Isten világossága megjelenik, és majd mi meglátjuk, hogy az Isten világosságának a hordozói lettünk, ott a sötétség munkái elnyeletnek. Egyszerűen megsemmisülnek. Ezért megyünk be nagy bátorsággal a börtönökbe szolgálni, a kórházakba imádkozni a betegágyakhoz. Tudjuk, hogy ez a bennünk levő világosság elnyeli a sötétség munkáit. Bátran megyünk, és nincs mitől félnünk, mert ez a világosság legyőzte a sötétséget. Ezt nagyon fontos tudni.

9. Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert.

Egyetlen ember nem mondhatja, hogy ő nem kapott megértést Isten világosságából. Mert amikor a világosságot elküldte Isten a világba az egyszülött Fiúban, elküldte az Ő életét, ez a világosság minden emberre kihatott, és kiragyogott. Minden szívhez elért az Ő világossága, minden szívet megvilágosított. A mi részünk az, hogy elfogadjuk.

Sok esetben tapasztaljuk, hogy visszautasítják ezt a világosságot. De a világosság minden emberhez eljutott, vagyis Isten egyformán mindenkinek elhozta az Ő világosságát, az Ő megváltását. Hálát és dicsőséget adunk Istennek, hogy ez így le van írva, és megnyugszik a szívünk. Isten nem személyválogató, mindenkinek elhozta az Ő világosságát. Mindenkit beragyog ez a világosság.

LUKÁCS 2,32.

32. Világosságul a pogányok megvilágosítására, és a Te népednek, az Izraelnek dicsőségére.

Jézust világosságul küldte Isten, a pogányok megvilágosítására. Minden nép, aki nem a zsidó néphez, nem a szövetséges néphez tartozik, azt góznak nevezi, ami nemzeteket jelent valójában. Károli pogányok néven hozza. A pogányok megvilágosítására adta, és a Te népednek, az Izraelnek a dicsőségére jelent meg ez a világosság. Ezt a világosságot elküldte a pogányok megvilágosítására, hogy ne legyenek többé sötétségben. Kihozta őket erre a világosságára. Izraelnek pedig a hatalmas dicsőségére hozta ezt a világosságot. Jézus Krisztusról van szó.

MÁTÉ 4,16.

16. A nép, amely sötétségben ül vala, láta nagy világosságot, és akik a halálnak földjében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támada.

Akik a tömlöcben, a börtönben, a gonoszság kötelékeiben ültek. A nép, amely sötétségben ül, lát nagy világosságot. Jézus eljövételével hatalmas világosság jött a földre. Lát nagy világosságot, és akik a halálnak földjében és árnyékában ülnek, azoknak világosság támadt. Ez a mi drága Úr Jézusunk világossága. Egy nagy hirtelenséggel ebből a sötétségből világosság támadt fel az emberiségnek. Ezt írja itt az Ige. Jézus tanít nagyon sokat a János evangéliumban erről a világosságról. Először is arról tanít, hogy Ő maga ez a világosság.

JÁNOS 9,5.

5. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.

Ekkor megnyitja a vaknak a szemét. Arra utal Jézus, hogy amíg én itt a világban vagyok, én vagyok a világ világossága. Nézzük, hogy mi történik, miután Jézus Krisztus elmegy. Hogyan folyik tovább ez a világosság itt a földön?

JÁNOS 8,12.

12. Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.

Itt már egy hívást hallunk Jézustól. Kijelenti, hogy én vagyok a világ világossága, és egy meghívást kapunk, hogy aki engem követ, az többé nem járhat a sötétségben. Mert az élet világossága lesz az övé örökségül. Amikor a krisztusi világosság megjelenik, egy hívó szóval jön hozzánk, hogy aki engem követ, aki követi ezt a világosságot, aki kívánja ezt a világosságot, az többé nem fog sötétségben járni. Az a világosságban fog járni.

JÁNOS 12,36.

36. Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük.

Higgyetek a világosságban – ez egy utat jelent. Isten életét, világosságát, a szeretetben való járást. Hogy higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek! Itt meglátjuk, hogy Isten egy örökséget ad nekünk ebben a világosságban. Nemcsak hogy Jézus maga volt a világosság, amikor eljött, hanem azt tanítja, ha mi követjük Őt, akkor a világosság fiaivá leszünk. Jézus Krisztus a földről való távozásakor átadja a stafétabotot, és azt tanítja az Írás, majd olvasom, hogy ti vagytok a világ világossága. Járjatok ebben a világosságban!

Közben gyógyító kenetek működnek, és ezek a kenetek rajta maradnak a felvételen. Ha valaki később hallgatja, akkor is érezhetők a Szent Szellem mozdulásai, és gyógyulások. A belekben, és az alhas területén óriási mozdulásai vannak a Szent Szellemnek. Valakinek helyreállítás történik az életében.

Miközben hallgatjuk, meg fogjuk látni, hogy az Ige valóban elvégzi, amiért Isten elküldte, és tisztábban fogjuk látni, mi az, ami eddig bizonytalanságban, vagy kétségekben tartott minket. Egyszerűen egy világosság jön az életünkre, és látunk helyzeteket, látunk megoldásokat. Látjuk azt az isteni szikrát, ami hiányzott eddig, miközben ezeken az Igéken meditálunk. Jézus azt mondja:

MÁTÉ 5,14–16.

14. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város.

Jézus átadta a stafétabotot. Eddig azt olvastuk, hogy én vagyok a világ világossága – mondja Jézus. Egyszer csak úgy folytatja: én elmegyek, mert amíg e világon vagyok, addig vagyok a világ világossága. Ha elmegyek, akkor ti lesztek a világ világossága. Ti lesztek a világ világossága!

15. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljk mindazoknak, akik a házban vannak.

Ha ezt a világosságot felveszed és hordozod, akkor az Úrnak gondja lesz arra, hogy ne eltakarva legyen az életed, hanem ki fog tenni téged a világ elé, hogy ragyogd ezt a világosságot. Hogy mindenki megláthassa, hogy ez Tőle van! Ez az Ő világossága!

16. Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Ezt a világosságot meg kell látniuk másoknak. Hogy mi mások vagyunk, mint a világ, mert rajtunk van ez a világosság. Ez a ragyogás, ez a mennyei dicső fény. Ezt hordozzuk az életünkön, és ezt úgy kell hordozni, úgy kell fénylenie ennek a világosságnak az emberek előtt, mondja Jézus, hogy lássák a ti jó cselekedeteitekből.

És mi a végeredmény? Miért fontos ez az egész? Hogy dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat! Ez egy dicsőséget szerez a mennyei Atyának, amikor mi ezt a világosságot magunkra öltjük, és elkezdünk benne járni, akkor elvisszük ezt a fényt másoknak, és újjászületnek. A legnagyobb jót akkor teszed velük, hogyha az Evangéliumot hirdeted nekik. Megragyog rajtuk is ez a világosság. Dicsőíteni fogják a mennyei Atyát, a Jézus nevében. Mi a világosság hordozói lettünk, a Jézus Krisztus hatalmából. Ezt mondja itt az Írás, hogy ha látják ezt a dicsőséget rajtatok, ezt a fényt, akkor a mennyei Atya dicsőítése folyik majd. Ámen. Jézus nevében történik ez.

EFÉZUS 5,8.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

Vegyük tudomásul, hogy nem ismertük mindig ezt a világoŝságot. Egykor mindannyian a sötétségben jártunk. A sötétség fiai voltunk. Az e világ istenének a birodalmához tartoztunk. Rossz belegondolni is, de mindannyian ott kezdtük. Onnan jöttünk. Ezért mondja az Írás, hogy egykor sötétség voltatok. Most azonban világoŝság vagytok az Úrban. Természetet váltottunk. Nem a sötétség birodalmában vagyunk többé, hanem a világoŝság birodalmában vagyunk, és mi magunk világoŝság vagyunk az Úrban. Világoŝságot hordozunk. Fényt hordozunk magunkban. Az Úr dicsőségét hordozzuk magunkban. Mert a világoŝság fiai vagytok, és ezért – hozzáteszi az Ige – úgy járjatok!

Ebből kiviláglik, hogy lehet, hogy az ember a világoŝság fiává lesz ugyan, de ez még nem jelenti azt, hogy egyben úgy is fog járni, mint a világoŝság fiai. Mert felhívja a figyelmünket, hogy a világoŝság vagytok az Úrban, és mint a világoŝságnak fiai, úgy járjatok! Elképzeltető, hogy lehet úgy is járni, hogy senki nem ismeri fel rólunk, hogy a világoŝság fiai vagyunk, pedig belül világoŝság van. Ezért figyelmeztet az Ige, hogy világoŝság fiai vagytok, úgy járjatok! Ahogy hordozzuk ezt a világoŝságot magunkban, úgy kell járnunk is.

Elképzeltető, hogy bennünk van a világoŝság, és mégsem úgy járunk, ahogy a világoŝság fiaihoz illik. Elképzeltető? Látunk erre példát. Nem fogjuk sorolni, de megesett mindnyájunkkal, hogy nem a világoŝság cselekedeteiből vettük ki a részünket, hanem a sötétség cselekedeteiben voltunk.

1JÁNOS 1,7.

7. Ha pedig a világoŝságban járunk, amint Ő maga a világoŝságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Ez a *ha* azt jelenti, hogy a világoŝság fiaiként járhatunk a sötétségben is. Csak miért tennénk? De most szabad akaratot adott nekünk Isten. Járhatunk a világoŝságban, és járhatunk a sötétségben is. Mert így kezd: *ha* a világoŝságban járunk. Vegyük észre, és vizsgáljuk meg az útjainkat, hogy győződjünk meg arról, hogy a világoŝságban járunk, mert a világoŝság fiai lettünk! Ezért minket kötelez az, hogy a cselekedeteinkből meglássák, hogy Isten-világoŝságának fiai vagyunk. Ezt olvastuk eddig? Összefoglaltam csak.

Ha a világoŝságban járunk, ahogy Ő maga a világoŝságban van, akkor van közösségünk egymással. Mi köt ilyenkor össze minket? Hogy te is, és én is a világoŝságban ragyogunk, és abban járunk. Akkor ez a dicsőség átüt, és közösséget formál köztünk. A hasonlók vonzzák egymást. Ez a közösség bennünk él, mindketten imádói lettünk Istennek. Ez közösséget formál bennünk. Azt mondja az Írás, hogy akkor közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Így kezdődik ez az Ige, hogy *ha* a világoŝságban járunk. Ezért legyen bennünk egy kis istenfélelem, és ne engedjük meg magunknak a sötétség cselekedeteit, és a sötétség útjait! Nincs semmi közösségünk vele. Azt írja az 1Korinthus, hogy mi köze van a világoŝságnak a sötétséghez? Nincs közössége. Mi a világoŝság fiai vagyunk, ezért a világoŝság cselekedeteit kell cselekednünk. Ámen. Egyetértünk ebben? Ha nem úgy tesszük, akkor a szent vér megtisztít minket, amennyiben eltökélt szándékunk, hogy ezen az úton akarunk maradni. A Jézus nevében. Ámen.

Bátrak legyetek ma, mert amit mondok, az feleml minket, ha megértjük! Feleml minket, az útjainkon világoŝságnak kell ragyognia, a teljes délig. Ezt írja az Ige. Ettől a világoŝságtól, amiben járunk, ettől a dicsőségtől elváltozunk dicsőségről dicsőségre, azt írja az Ige, hogy a teljes délig. Még nem vagyunk ott, de elváltozunk, ha törekvés van bennünk, ha ragaszkodunk a világoŝság cselekedeteihez.

A sötétség cselekedeteivel nem vállalunk közösséget. Az útjainkat el kell köteleznünk az Úr Jézus Krisztus felé! Ha megvan benned ez az elkötelezés, akkor az Úr soha nem fogja elengedni a kezéd, mindig vezérelni fog a keskeny ösvényen. Az igazság ösvényén, és annak is a közepén. Tévelygés nem lesz az életedben se jobbra, se balra. Bekerülni ide, ebbe a csodálatos világosságba, a világosság birodalmába!

Az Ige tanítja, hogy emlékezzünk meg arról, hogy nem mindig voltunk itt. Ezt a részt szeretném veletek elolvasni az Efézusi levél 2. fejezetéből. Ugyanis az Ige tanít minket, hogy vegyük tudomásul, hogy nem itt kezdtük, és hatalmas váltság volt azért, hogy mi arról a sötétség helyről átkerülhessünk a világosságra. Jézus megfizette ezt az árat. Ez kapcsolódik a délutáni összejövetel üzenetéhez is.

EFÉZUS 2,11–16.

11. Annakokáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülmetéletleneknek mondtak a körülmetéltek, akik azért nevezik így magukat, mert testük emberkéz által lett körülmetélve,

Nézzük meg, hogy miről kell megemlékeznünk? Az épülésünkre lesz, ha megtesszük. Itt hoz egy gondolatot, hogy ti voltatok a körülmetéletlenek, a körülmetéltek hívtak benneteket így, mert a testetek nem volt megkülönböztetve a körülmetélés által. Meg voltunk különböztetve. Nem voltunk szövetséges nép. Voltak a szövetségesek, és voltak a szövetségtől távolvalók.

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígélet szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

Most olyan nagy dicsőséggel és büszkeséggel hirdetjük, hogy én a Krisztusé vagyok, de volt idő, hogy nem voltunk a Krisztuséi. Volt idő, hogy nem ismertük Őt. Krisztus nélkül valók voltatok, mondja, Izrael közösségétől idegenek, távolvalók. Nem volt közösségünk. Egyedül Izraelnek volt közössége Istennel, ezzel a hatalmas világossággal.

Az ígélet szövetségeitől távolvalók voltatok. Nem voltak ígéreteink Istentől. Nem volt szövetségünk Istennel. Reménységünk nem volt. Az egy nagyon rossz hely, amikor az embernek nincs reménysége. Isten nélkül valók voltunk. Szörnyű hely! Itt voltunk mindannyian. Amíg meg nem hallottuk az Evangéliumot, Isten nélkül valók voltunk ebben a világban. A következő vers meghozza a jó hírt:

13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

Isten valami hatalmas dolgot végzett el. Mi, akik kirekesztve voltunk ebből a szövetségből, távol voltunk, dicsőség nélkül valók voltunk, világosság nélkül, Krisztus nélkül valók voltunk. Egyszerűen az Ő nagy hatalmas kegyelméből, az Ő nagy szerelméből lettünk közel valókká. Nem tudtunk mit cselekedni, hogy ezt elnyerjük, ezt mindannyian tudjuk. Hogy tudtunk volna bármit is tenni érte? Az Ő nagy kegyelméből az ígélet szövetségének részeseivé tett minket. Részesársak lettünk. Élő reménységet adott nekünk. Akiknek nem volt reménységünk, kaptunk egy élő reménységet!

Hatalmas reménységünk van, a Jézus Krisztus reménysége a mi reménységünk. Istennel járhatunk a világban. Mi, akik Isten nélkül valók voltunk, most Istennel járunk a világban. Ahova megyünk, Isten Szelleme jön velünk. Őbenne vagyunk. Őbenne mozgunk, élünk, járunk, vagyunk. Nem mondhatjuk többé, hogy Isten nélkül valók vagyunk. Óriási munkát végzett el az Úr!

Itt kell, hogy megnyíljon a szemed arra, hogy két csoportról beszél. A szövetségesekről – a körülmetéltekről – és a körülmetéletlenekről, akik távolvalók voltak. Ha tovább olvassuk az Igét, akkor látjuk, a Krisztus vére által valami csodálatosat tett Isten. Mert ha az 1Korinthusban eljutunk a 10,32 vershez, akkor azt fogjuk látni, hogy ott már három csoportot említ meg az Írás. Megemlíti a zsidókat, a nemzeteket, és a gyülekezetet. Az Isten Gyülekezetét.

Így szól ott az Ige, hogy meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, azaz a nemzeteket, se az Istennek Gyülekezetét. A két csoportból három lett. A szövetséges nép, a nemzetek, akik távol valók, és előkerül egy harmadik kör Isten hatalmas megváltása által, az Isten Gyülekezte. Most megértjük, hogy mi hova kerültünk. Isten behelyezett minket, a szövetség nélkülieket, a távol valókat, akiknek nem volt reménységük, és azt mondja az Ige, emlékezzünk meg erről, hogy egykor ilyenek voltunk. Miért? Hogy nagyobb hála tudjon ébredni a szívünkön. Tudjuk értékelni, hogy mit végzett el Isten bennünk. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által. A szent vér, ami a Golgotán kifolyt értünk, az a hatalmas váltság minket beemelt, és közel valók lettünk. Isten szívéhez közeliek lettünk, mi, akik távolvalók voltunk.

EFÉZUS 2,11–16.

14. Mert Ő a mi békességünk, aki egygyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat,

Többé nincs eltaszítottság érzés a szívünkön, hogy Isten olyan távoli lenne, olyan megfoghatatlan lenne. Nem. Többé ez nincs, mert beemelt minket az Ő szívébe. Ő a mi békességünk, aki egygyé tette a két nemzetséget. Fogta a szövetséges népet, és fogta a távolvalókat, és ebből a kettőből szerkesztett valami újat. Azt írja, hogy ezt a két nemzetséget egygyé tette. Ez valami óriási munka, és ahogy készülünk a Zsidó-keresztény Találkozóra délután, el fogom ezt délután prédikálni röviden. Azt a kettőt, a közelvalókat és a távolvalókat Isten az Ő kegyelméből egygyé tette.

Ha ezt megértené a világ, akkor mindenféle antiszemitizmus egyszer és mindenkorra megszűnne. Mert írja, hogy lerontotta a közbevetett választófalat. Tehát volt egy választófal a zsidó és a nem szövetséges nép között. Volt egy választófal, és volt egy ellenségeskedés, azt írja. Ellenségeskedés, de ezt az Ő testében megszüntette a keresztfán. Nincs többé ez az ellenségeskedés az Isten szívében. Ha oda bekerülünk, akkor ezt megértjük.

Olyannyira, hogy ki meri jelenteni az Ige, hogy nincs többé zsidó meg görög, és nincs többé szolgál meg szabad. Nincs többé férfi meg nő. Ez azt jelenti, hogy bármilyen formában állunk is előtte, amikor felöltjük a Krisztust, akkor mindannyian egyek leszünk az Ő szemében. Mindenféle ellenségeskedés lerontva. A bűnt eltörölte, ami addig volt, érvénytelenítve lett, és az új élet lehetőségét adja, és a világosságába bevisz minket. Ha meglátjuk azt a világosságot, akkor lenyűgözve állunk előtte. Világosságban, fényességben, ragyogásban, ellenségeskedés nélkül, közbevetett választófalak nélkül! Olvasd el: lerontotta! Akkor nincs többé!

15. Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölte; hogy Önmagában ama kettőt egy új emberré teremtse békességet szerezvén;

16. És hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfá által, megolván ezen az ellenségeskedést Önmagában.

A két nép együtt menetelhet Isten szívébe. Ezt fogjuk délután megünnepelni a zsidó testvéreinkkel. Együtt menetelhetünk az Atya szívébe. Ezt a hatalmas munkát Krisztusban

végezte el. Krisztusban, a kereszten végezte el, és az egész épületet – mert egy épületet épít ez által – szép renddel összeilleszti. A zsidókat, és a távol valókat. Fogja, és mindannyiunkat beemel a saját szívébe a keresztfá által, a Krisztusban. Összeilleszti őket.

Ez a szívem nagy vágya, hogy megláthassam, hogy akik ma még a zsinagógába járnak, és azok, akik még nem is ismerik a megváltást, mindannyian bekerüljenek együtt az Úr szívébe, összeillesztve szeretetben és békességben! Az Ige írja, hogy így lesz. Az egész épület szép renddel összeillesztve növekedik szent templommá az Úrban. Az Úr egy templomot épít magának, egy dicsőséges templomot, amelyben lakozhat.

A templomot az Ószövetségben is azért rendelte Isten a sátortemplomtól kezdve, a szent sátor, hogy ott lakozhatna. Majd megépítették az első templomot, és aztán az ellenség lerombolta. Utána megépítették a második templomot. Mindig az volt Isten célja velem, hogy ott lakozhatnék az én népemmel. Most pedig ebben a hatalmas megváltásban Isten már nem kézzel épített templomokban lakik, ahogy olvasod az Apostolok cselekedeteiben. Magának épít egy új templomot. Egy új templomot, egybeszerkeszti, szép renddel összeilleszti. Ezért fontos, hogy a helyeden maradj! Növekedik – ha bekerülsz a helyedre, ott növekedés van. Szent templommá növekedik az Úrban.

A templom szent elemeinek fontos része volt a gyertyatartó. Már a 2Mózesben, amikor Mózeset felhívja a hegyre Isten, akkor meghagyja neki, hogy majd úgy építs meg mindent, ahogy a hegyen mutattam neked! Megmutatta neki a gyertyatartót is, hogy milyennek kell lennie.

Közben kivétítésre kerülnek a válogatott képek, Eszter segítségével volt ebben, hogy találjunk megfelelő képeket. Egy pontos leírást ad Isten, hogy milyennek kell lennie a gyertyatartónak, amit a templomba kell majd behelyezni. Mert a Zsidó 9,2-ben írja, hogy egy sátor kell építeni – ezt Mózesnek mondja –, és ennek az első részében, a szentélyben, el kell helyezni egy gyertyatartót.

Ne felejtjük el, hogy ma a világosságról van szó! Mert Istennek ez egy nagyon erőteljes szimbóluma, amikor a templomba behelyezi a gyertyatartót, hogy világítson. A szentélyben a világítást, a fényt ez a gyertyatartó szolgáltatja. A papok tiszte volt, hogy olajjal ellássák, hogy állandóan égjen. A gyertyatartó adta a fényt a szentélyben.

Volt egy belső része ennek a satornak, a szentek szentje, ahol tudjátok, mi világított? Ott volt Isten lakozása a szövetség ládájában. Ott Isten dicsősége világított!

A mi hármass felépítésünk – szellem, lélek, test – teljesen párhuzamba állítható a sátor felépítésével. A külső udvar, a szentély, és a szentek szentje. A szellemünkben hordozzuk ezt a dicsőséget, ezt a világosságot. Isten azt akarja, hogy ez úgy átragyogja az egész lényünket, a lelkünk minden rezdülését, az értelmünket, az elménket, a gondolatainkat, hogy ez a gyertyatartó, ami a szentélyben, azaz a lélek szintjén van, ki tudjon ragyogni a világra, hogy megismerjék az Ő világosságát.

Ezért mondja, hogy újítsátok meg az elméteket, a gondolataitokat az Igével. Másként ez a ragyogás nem jut ki a világba. Egy keresztény nem tud ragyogni, ha úgy gondolkodik, mint a világ. Nem képes rá. Akkor elnyeli őt a világ, akármekkora dicsőséget is hordoz belül.

Mózes felment a hegyre, és elmondta neki Isten pontosan, hogy milyen legyen a gyertyatartó, és hogyan készítse azt el. Megmondta, hány ága legyen: három ág jobbról, három ág balról, és egy közepen.

A 2Mózes 25,31–40-ben olvassátok majd, ha utána akartok nézni. Nagyon részletesen leírja Isten, hogyan nézzen ki ez a nagyméretű gyertyatartó. El is készítették. Akkora volt, ha mellé

állnánk, nagyobb lenne nálunk. Egy dolga volt, hogy világítson. A fénye miatt tartották, hogy el lehessen végezni a kenyerek asztalánál a szolgálatot, az illat oltárnál az áldozatot. Tehát világosságot szolgáltatott. Ez a világosság volt a nagyon fontos feladata. Pontosan úgy kellett elkészíteni, ahogy megmondta Isten Mózesnek a hegyen. A hegyen pedig a mennyeknek a képmását mutatta meg neki. Ezért biztosak lehetünk abban, hogy a mennyei oltáron is van egy csodálatos gyertyatartó, ami nagyon hasonlatos ahhoz, amit itt a földön elkészítettek.

Most menjünk el a Zakariás 4-be, ugyanis ez a gyertyatartó megjelenik másutt is az ószövetségben. Van egy próféta, Zakariás, aki látomásokat kap, egyiket a másik után. Egy angyal hozza sorozatban a látomásokat. Az egyik látomása nagyon érdekes, és ebből fogok nektek egy részt elolvasni a Zakariás könyvének 4. fejezetéből, amelyben a próféta egy gyertyatartót lát. Nagyon különleges lesz a látomás szellemi vonatkozása. Több helyen előfordul ez a gyertyatartó elem a Bibliában, de hogy miért ezt a részt választottam, meglátjuk majd a végén.

ZAKARIÁS 4,1–7.

1. Majd visszatért az angyal, aki beszélt velem, és felköltött engem, mint mikor valaki álmából költetik fel.

Vagyis egy látomássorozatot kap a próféta. Egy alváshoz hasonló állapotban van, nem alszik, de olyan, mintha álmából keltették volna fel. Mindenképpen a hatása alatt van a látomásoknak. Az angyal szól hozzá és kérdezi tőle: mit láatsz?

2. És mondá nékem: Mit láatsz te? És mondám: Látok ímé egy színarany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak;

3. És mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán.

Valami különbözött a valóságostól, hiszen a templomban nem volt olajfa, csak a gyertyatartó, de ki fog derülni, hogy Isten miért adja ezt a szimbólumot, mindjárt ahogy olvassuk.

4. És felelék, és mondám az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, Uram?

Nem értette a próféta. A gyertyatartót ismerte, de az olajfákról nem volt megértése, mit keresnek ezek a gyertyatartónál. Meg is kérdezte: Mik ezek, Uram?

5. És felele az angyal, aki beszél vala velem, és mondá nékem: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondám: Nem, Uram!

Az angyal elvárta volna, hogy legyen egy szellemi megértése. A próféta felvállalta, hogy nem tudja. Nem tudom, Uram! Taníts engem! Tehát van egy hely, ahol fel kell vállalnunk, hogy ezt most még nem tudom, nem értem. Habár kaptam egy látást, egy látomást, de nem tudom, mit jelent. Uram, taníts engem! A próféta felvállalta, és innentől kezdve jön a további kijelentés. Vagyis azt állítani, hogy mi mindent tudunk, az egy nagyon veszélyes hely szellemben, mert akkor már nem jön több kijelentés hozzánk.

6. És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úr beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Szellemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.

Vagyis egy üzenet van a látomásban, amit a prófétának át kell majd adnia Zorobábelnek. Zorobábelről egy nagyon rövid bevezetőt fogok mondani. De az üzenet lényege – ami az Úr beszéde Zorobábelhez, hogy a gyertyatartó honnan kapja az olajat: a két olajfán keresztül kap

természetfeletti táplálást! Nem a papok öntik az olajat az olajtartóba, és nem emberi kézzel töltődik be a szolgálat. Azt mondja az Úr: Nem erővel, és nem hatalommal. Nem az ember erejével, nem a földi hatalmakkal fogom elrendezni ezt, hanem az én Szellemmel – mondja az Úr. A Seregeknek Ura mondja ezt neked. Az én Szellemmel fog. Zorobábel, hogy fog felépülni ez a templom?

A templom leromboltatott, és Zorobábelt visszaengedik arra a földre a fogság letelte után, hogy újraépítse a templomot. Azt kérdezi Zorobábel, hogy Uram, hogyan fog felépülni ez a templom? Hogy lesznek a dolgok? Az ellenség leselkedik, a templom le lett rombolva! Az Úr azt válaszolja, hogy nem ember erejével lesz az a templom felépítve. Ez nem a földi hatalmakkal lesz helyreállítva. Ez az én Szellemmel végeződik el!

Ez a nagy tanulság ebből a gyertyatartóból, hogy a két olajfa ontja magából az olajat. Annyit, amennyire szükség volt, és aranycsőveken keresztül. A mennyben minden aranyból van. Aranycsőveken keresztül jön az olaj, a bőséges ellátás, hogy mindig világossága legyen Izrael népének, és világossága legyen azoknak, akik az Úrban elszánják magukat, hogy ők világosságban járnak. Ez az Ő Szelleme által végeződik el. Sehogy máshogy! Sem a törvényből, sem az emberi parancsolatokból, sem a pásztor kiigazításából. Megteheti, ha az Úr arra indítja, de igazán előremeneteled az Úr Szelleme által lesz, és abból jön a te világosságod.

Ezt a képet mutatja ez a gyönyörű látás, amelyet Zakariás kapott. Zakariásnak pedig át kell adnia Zorobábelnek az üzenetet. Ki is Zorobábel? Zorobábel Dávid leszármazottja volt, és Jézus nevelőapjának az őse. Tehát, hogy el tudjátok helyezni, a származási ágon Jézus ágán helyezkedett el, Jojakim király [Dániel 1,1] unokája volt, aki az utolsó előtti júdeai király volt. Utána jött a babiloni fogság, és ő már a babiloni fogságban született. Ott született a babiloni fogságban, és a perzsa birodalom júdeai tartományában lett helytartó. Amikor letöltötte Izrael népe ezt a rabságot, ezt a fogságot, akkor hazahozhatta az első csoportot. Ő lett a vezetőjük, a száműzetésből ő hozta haza őket. Amikor ez a levert, meggyötört nép hazajött a fogságból, elkezdtek építeni a templomot. Kétségbe voltak esve, hogy elpusztult a templom, hogy nincs szolgálat, és nem tudták, hogyan lesz majd betöltve.

Isten egy hatalmas, felemelő üzenettel küldi el Zakariás prófétát. Mondd meg Zorobábelnek, hogy nem erővel, és nem hatalommal lesz ez a templom helyreállítás, hanem az én Szellemmel! Az én Szellemem elvégzi azt, és ezért minden hegy lapálya lesz. Minden hegy síkká lesz az életedben, mert az én Szellemem megy elől, és elvégzi!

ZAKARIÁS 4,1–7.

7. Ki vagy te, te nagy hegy? Lapálya leszel Zorobábel előtt, és felviszi a csúcskövet, és ilyen kiáltás támad: Áldás, áldás reá!

Isten kenete elsöpri az akadályokat, a hegyeket az életedből. Isten Szelleme építi fel az életedet. Isten Szelleme állítja helyre az életedet. Mert megmutatta már az ószövetségben ezt a gyertyatartót, ami a természetfeletti, szent olajból kapja a táplálást, hogy világítani tudjon ennek a világnak. Mi ragyogni fogunk ennek a világnak, mert Isten drága Szent Szelleme által van egy természetfeletti ellátásunk, hogy az olaj soha ki ne fogyjon a lámpásainkból. Soha ki nem fogy az olaj a mi lámpásainkból! Mindig tudjuk Isten világosságát hordozni. Engeded ezt az üzenetet a szívedhez jönni? Ami nem megy a test erejéből, ami nem megy a küszködésből, ami nem megy a verejtékes izzadságból és a tépelődésekből, akkor engedd oda a Szellemet! Azt mondta az Úr, hogy az én Szellemem által az megépítetik! Az a templom megépítetik az én Szellemem által! Ez egy drága üzenet nekünk a mai napra.

Egyébként ez a Zorobábel kortársa volt Ezsdrás prófétának, Nehémiásnak, Aggeusnak és Zakariásnak. Kortárs próféták voltak, egy időben éltek, hogyha olvasod a könyveket, akkor így könnyebben fogod a helyére tenni ezt a gyönyörű történetet. Ahogy a gyertyatartóból az olaj természetfeletti úton jön, ugyanígy egy természetfeletti táplálás, egy természetfeletti ellátás érkezik az életünkre, amire szükségünk van, az hozzánk jön. Isten gondoskodása az, hogy ezt a világosságot ki tudjuk vinni a világnak. Amire szükség van, az mindig ott lesz az életünkben, hogy bizonyosságot tudjunk tenni. Mindig ott lesz! Soha nem fogsz hiányt, nélkülözést látni, mert ha az Úrnak az útján vagy, és engedelmes vagy, az olaj bőséges lesz a lámpásodban. Az olaj bőséges lesz! El tudod-e fogadni ezt? Ámen. Dicsőséget adunk Istennek! Az olaj bőséges lesz! Ő gondoskodik róla.

Az én Szellemem által fog felépülni ez a templom! – mondja. Az én Szellemem által. Ezért nagyon fontos, hogy a Szellemmel egy közösségben legyünk. Egy szoros közelségben legyünk, mert Őtőle jönnek a megoldások. Nem erőből, és nem hatalomból fogod meglátni azt a győzelmet. Akármilyen jó kapcsolataid lehetnek, vagy ismeretségek, protekciók, az Ő olaja fogja hozni azt az épülést az életedre, amit Isten adni akar neked. Az lesz a legjobb rész, amikor meglátod a természetfelettit az életeden.

Ez a két olajfa jelképezi a zsidók és a szövetségen kívüliek egybeolvasztását is. Ahogy mondta az Úr: elrontom a közbevetett választófalat, és őket egybeszerkesztem. A kettőjük imádságaiból, hálaadásaiból, és közeledéseiből egy hatalmas világosságot hozok erre a világra.

Úgyhogy az igazi dicsőség kiáradás akkor fog eljönni, amikor az Ő ószövetségi népe, és az úgynevezett nemzetek mind együtt, egybeszerkesztve a Krisztushoz jönnek. Akkor ez a gyertyatartó hatalmas fényel fog világítani. Olyan fényel, amit a világ nem látott még! Olyan olaj lesz, olyan természetfeletti olaj lesz, amelyet a világ nem látott még! Mert a két olajfa ontja a gyertyatartóba az olajat. Két fa áll ott. Mindkét nemzetére, népére szüksége van az Úrnak, és egybe akarja szerkeszteni őket. Kifizette az árat ezért.

Amikor eljön az az ébredés, amikor az Ő zsidó népe, és a nemzetek mind együtt meglátják a Krisztust, ezt a hatalmas munkát, amit elvégzett, amikor egybeszerkesztve lesznek, olyan olaj kiömlést a világ még nem látott! Ez az idő jön, megprófétálták, és várják nagyon sokan ezt az időt. Ezt a munkát az Ő keze végzi el. Nincs emberi hatalom, ami képes lenne elvégezni. A világban lévő zsidógyűlölet, az antiszemitizmus, a minden fajta más helyzetek, amikre nincs megoldás – egyedül ebből a természetfeletti olajforrásból fog tudni világítani ez a gyertyatartó úgy, hogy a világ meglássa az Ő dicsőségét.

Minden hegy lapálya lesz az életünkben, meg van írva. A drága Úr Jézus Krisztus dicsősége ez, Ő maga végzi el, hogy Övé legyen a dicsőség. Ha mi magunk tudnánk megoldásokat hozni a helyzetekre, akkor utána mi magunk dicsekedhetnénk, hogy milyen nagy bölcsességgel és tudománnyal mit végeztünk. De Isten szemében ennek nincs jó illata. Nincs jó illata, hogy én milyen ügyes vagyok, és milyen okos vagyok, és milyen nagy bölcsességgel ezt és ezt tettem. Ezeket a dicsekedéseket félre kell tennünk! A dicsekvésünk a Krisztusban van. A Krisztusban, aki cselekszi ezeket. Minden dicsőséget Neki kell átadnunk!

Jézus kérdezi a tanítványoktól a Máté 16,18-ban, hogy kinek mondanak engem az emberek? Elmondja mindenki azt, amire gondol, és aztán Péter is megszólal, hogy Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia! Jézus mondja, hogy ezt biztosan nem magadtól vetted, Péter, mert annyiszor melléfogtál, ezt bizonyára az élő Isten Szelleme mondta neked. Ezt nem test és vér mondta, ezt az én Atyám jelentette ki neked – mondja –, és rögtön hozzáteszi: ezen a kősziklán építem fel az én gyülekezetemet.

MÁTÉ 16,18.

18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Szeretném megkérdezni: ki építi az Ő gyülekezetét? Jézus! Nem én építem, nem te, mert akárhogy megfeszülnénk, nem tudnánk felépíteni Jézus gyülekezetét. Odaadjuk magunkat munkára: Uram, végezd a munkát, itt vagyok készséggel! Mutasd meg a helyemet, mutasd a részemet, add hozzá az olajat, hogy az olaj bőséges legyen, hogy legyen világosság, hogy világosság legyen az utunkon! De ezt az Úr Jézus építi. Azt mondja Jézus, hogy én magam építem fel az én Gyülekezetemet.

Látod az üzenetet, amit Zakariás mondott? Nem erővel, nem hatalommal, hanem az én Szellemmel épül ez a ház, épül fel ez a templom, épül fel az Úrnak a Gyülekezete! Az Úr végzi! Meg kell tanulnunk ezt a világosságot hordozni. Ez a részünk. Hogyan kell ebben az elveszett, elvetemedett, elferdült világban hordozni Isten dicsőségét úgy, hogy az méltó legyen Őhöz? Ezt írja a Filippi levélben gyönyörűen Pál apostol.

FILIPPI 2,15.

15. Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint a csillagok e világon.

A feddhetetlenség azt jelenti, hogy nem is tudnak semmit sem felhozni ellened, mert ha fel tudnának hozni valamit, az nyilván megbocsáttatik, ha megtérsz belőle. De a feddhetetlen azt jelenti, hogy még sorolni sem tudják, hogy mit csináltál, mert te mindig csak a világosságban jársz. Nem tudnak megfeddeni, mert nincs semmi, amit elő tudnának hozni. Ezt kívánja nekik, hogy legyetek feddhetetlenek! Legyetek feddhetetlenek és tiszták! Istennek szeplőtlen gyermekei legyetek! Szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség között. Vagyis ez a nemzetség már akkor úgy volt, hogy elfordultak Krisztustól, nem akarták Isten dolgait, nem akarták Isten dicsőségét, nem akarták hallani az Ő hangját, azt, hogy Ő hogyan vélekedik dolgokról. Elfordultak. Ezért elvetemedtek, az egyenes útjaik egyenetlenekké váltak. Elvetemedett utak, jobbra és balra letértek. Azt mondja: ti Istennek szeplőtlen gyermekei legyetek ebben a nemzetségben, ahol éltek!

Mindenki tudja, hogy mi folyik kint a világban. De ti az elvetemedett és elfordult nemzetség közepette úgy fényletek így mondja az Ige. Akik között fényletek. A mi dolgunk, hogy ennek a gyertyatartónak a világossága meglátható legyen a világban. A mi világosságunknak fénylenie kell! Úgy fényletek, mint a csillagok e világon. A sötét égbolton, ha nem lennének a csillagok, és a hold sem világítana, akkor teljes sötétség lenne. Úgyhogy a nagy sötétség közepette, ami a világban van, az ember feltekint az égre, az egyik csillagnak nagyobb a fénye, a másoknak kisebb, de mégis ad egy megvilágítást az életünkre, hogy nem vagyunk teljes sötétségben. Így helyezett el minket Isten ebben a világban, hogy aki kívánja a világosságot, aki keresi ezt a fényességet, az megtalálja az Urat általunk.

A gyertyatartó, amit hordozunk, annak az olaja a Szent Szellemtől van. Nem magunk végezzük ezt a munkát. Erre kell ráébrednünk, hogy nem magunk végezzük ezt a munkát, hanem az Ő olaja adja ezt a világosságot, hogy ragyoghassuk az Ő dicsőségét erre a világra! Ha ezt átgondoljuk, végiggondoljuk, akkor egy nagy teher esik le a vállunkról. Mert Isten nem az emberi erődre számít, hogy te mit tudnál tenni, hanem hagyd, hogy Ő végezze, az Ő olaja, az Ő világossága, az Ő bölcsessége, az Ő jósága, az Ő tervei. Az Ő tervei valóra válnak, ha rá

hagyatkozol. Neki terve van az életedre, és arra az üdvösség útra, amit neked be kell futnod. Neki terve van rá!

A hét gyertyatartó megjelenik a Jelenések könyvében is. Az egész Biblián keresztül végigkísér minket a gyertyatartó szimbóluma. Jézus úgy jelenik meg János apostolnak, hogy hét gyertyatartó között jár, és a kezében hét csillag. Azt olvasod a Jelenések 1,20-ban, hogy a hét gyertyatartó titka. Utána kifejti, hogy mi a hét gyertyatartó titka: a hét gyertyatartó titka a hét gyülekezet! Vagyis egy titkot hordoz a gyertyatartó szimbólum.

Miért rejti el Isten újra és újra, és hozza elő az Írásban? A Jelenésekben János apostol is látja, és Jézust látja a gyertyatartók között. A hét gyertyatartó között jár Jézus. A gyülekezetek között, és a kezében a hét csillag, ami a hét gyülekezet hét angyala. Minden egyes gyülekezetnek az angyala.

Jézus jár a gyülekezetek között, úgyhogy a gyülekezetbe bejárni egy hihetetlen fontos dolog! Mert igaz, hogy Isten bennünk van, de amikor bejövünk a gyülekezetekbe, akkor Jézus köztünk is jár. Ha a ruhádon van valami, akkor megigazítja. Köztünk is jár. Jézus köztünk jár. Ha ketten vagy hárman összegyülekeznek, ott vagyok közöttük. A gyülekezetbe járást nem lehet elhanyagolni, hogy jól vagyok én otthon egymagam! Igen, az is kell. Kell a belső szoba imája, és kell az egymagamban való meghitt együttlét Istennel, de utána be kell jönni a gyülekezetbe, mert ott jár Jézus velem együtt! Dicsőséget adunk Istennek! A gyülekezetet elhanyagolni nagyon nem bölcs dolog, mert ez a jézusi járás a gyertyatartók között olyan dolgokat tud elvégezni az ember életével, ami máshogy nem jön elő. Nem jön elő! Isten akarata, hogy gyülekezetbe járjunk, hogy ott növekedjünk, és elvegyük azt, ami nekünk ott van elkészítve. Abban a nagy kegyelemben, abban a nagy ragyogásban, amit a gyertyatartóval hoz elő. Az Ő fényével, az Ő dicsőségével, az Ő olajával hozza ezt, és bebalzsamozza az életünket. A könnyebbség olaját hozza az életünkre, és sok mindent egyszerűen elsimít, lesimít. Miközben hazamegyünk a gyülekezetből, már egészen másképp gondolunk valamit. Már nem aggaszt az a dolog úgy, már látjuk, hogy hogyan lesz a megoldás. Amikor bejöttünk, akkor még tele voltunk gonddal. Ezt egy szempillantás alatt végzi, megvilágosítja az embert a gyertyatartó fénye által. A gyertyatartó fénye által végzi ezt.

Még egy szimbólum: a hét tűzlámpásként jelenik meg maga a Szent Szellem a trón előtt.

JELENÉSEK 4,5.

5. A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jöttek ki. És hét tűzlámpás égett a királyiszek előtt, amely az Istennek hét Szelleme;

A hétágú gyertyatartó szimbóluma végigkíséri a Bibliát. Megjelenik újra ez a hétágú gyertyatartó, most hét tűzlámpás formájában, Isten hét Szellemeként. Valójában egy Szellem, csak hét megjelenési formája van, ahogy az Ésaías 11,2 mondja: a bölcsesség és értelem Szelleme, az Isten ismeretének és félelmének Szelleme, a tanács és hatalom Szelleme, a tudomány Szelleme – megjelenik, és világosságot hoz az életünkre. Isten trónjától származik, Isten Szelleme hozza. Isten Szelleme a trónteremből indul, az Atya szívéből, és járja át az életünket, és érinti meg a szívünket, és vigasztalja meg a szívünket, és hoz világosságot, és hoz vezetést. Mindazt, amit kell, elvégzi ez a fény, ez a világosság, és utána visszatér az Atya trónjához.

A Szent Szellem az, aki jelen van az Atya trónjánál is, és jelen van a szívünkben is. Ezért nagyon fontos, hogy megértsük, hogy be kell teljesednünk a Szent Szellemmel! Mert ez a világosság – mint megtudjuk a Jelenések 4,5-ből – Isten trónjától indul. Isten trónjánál van ez

a hét tűzlámpás, ami Istennek a hét Szelleme. Vagyis, ha nem vagyunk teljesek a Szent Szellemmel, akkor ezt a világosságot nem vagyunk képesek úgy feldolgozni magunkban, megérteni és együttműködni vele, mint ahogy azt Isten elvárja tőlünk. Ezt a világosságot utána tovább is kell vinnünk a világnak. Isten teljessége nélkül, a Szellem teljessége nélkül ez lehetetlen.

Itt kapcsolódik be az álmom, és ezt mondom el most. A szellemi álmom, amit Jeruzsálemben kaptam, pontosan erről szólt. Kerestem a szolgálatomban, hogy mire összpontosítsam a figyelmemet a továbbiakban. Az elveszettek is nagyon fontosak, az aratásba mindig kimegyünk, és nagyon örülünk, ha jönnek az újak. De az álmom arról szólt, hogy egy nagy lélekszámú összejövetel volt, sokaság volt az összejövetelen, és néztem az embereket. Mindenféle új emberek ültek, akiket soha nem láttam. Csoportokban voltak. A szívemben vettem a megértést, hogy voltak köztük baptisták, voltak köztük karizmatikusok, mindenféle felekezetből jöttek a keresztyének, akik már hittek Jézusban, és az a vágy volt a szívükön, hogy szerettek volna beteljesedni a Szent Szellemmel. Ezért jöttek. Ez volt a kívánság a szívükön, hogy tudták, hogy ezen az összejövetelen vesznek majd a Szellem teljességéből, és úgy mennek tovább az útjukra abban a teljességben, abban a világosságban, amit ez a hétágú gyertyatartó fog hozni az életükre. Túlsorduló olajban.

Mi mindannyian ismerjük a Szent Szellem teljességet, de a keresztyén világnak nagy százaléka nem ismeri, mit jelent. Sőt, ellentanításokat hallanak, hogy az nem úgy van, és hogy a nyelvek imája nem jó dolog. Sokszor még, ha valaki be is teljesedne Szent Szellemmel, a nyelvek imáját megtiltják neki. Nehogy aztán azt a nyelveket imádkozzad, mert az nem jó dolog!

Sok minden van a keresztyén világban, és az Úr akkor fog eljönni a menyasszonyáért – a szívem meggyőződést kapott ebből az álomból –, hogy ha a menyasszony beteljesedik a Szent Szellemmel. Teljességet vesz. Az egész menyasszonynak, annak minden tagjának be kell teljesednie a Szent Szellemmel! Akkor fog világítani úgy, hogy azt a világosságot ki tudja vinni. Annak a szűznek kell, hogy olaj legyen a lámpásában, ugye? Ha nincs, akkor nem viszi el az Úr. A krisztusi Testnek egy nagyon-nagyon fontos, célirányos feladata, ami a szolgálatunkon keresztül fog beteljesedni, hogy az olaj folyni fog a gyertyatartóból. Örök dicsőség Neki ezért! Örök dicsőség és ebben részünk lesz, hogy olyan keresztyének fognak minket keresni, akik nem ismerik a Szent Szellem keresztséget, és keresve jönnek, és éhezve jönnek majd, mert ezt szeretnék megtapasztalni. És az Úr itt ad nekünk egy nagy kegyelmet, hogy az olaj áradni fog a gyertyatartóból. Örök dicsőség Neki ezért! Örök dicsőség Neki!

A gyertyatartó szimbóluma megjelenik és világít az életünkben, és világít, és világít, és fényel tölti be az életünket. Ezért a világosságért, ezért a fényért fogunk hálákat adni Istennek, hogy megismerhettük. Lássuk meg, hogy hány keresztyén nem ismeri még! Emlékezzünk arra, hogy mi sem ismertük, és most mennyivel nagyobb a kegyelem és a világosság az életünkön! Vigyük hát ki mindenhová a keresztyén világba, ahol nem ismerik! Ámen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattatok.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.